

Prisimenu kun. Alfonsą Lipniūną

Vladas Jonas GURNEVIČIUS, Vilnius

Išspausdintame "Vorutoje" (1997 kovo 8-11 d.) straipsnyje "Kunigas Alfonsas Lipniūnas", 92-osioms gimimo metinėms paminėti, trumpai prisiminta jo biografija, svarbesnė visuomeninė veikla, ypač pamokslai šv. Jonų bažnyčioje vokiečių okupacijos metais. Tų pamokslų pasiklausyti ateidavau kiekvieną sekmadienį ir aš, gimnazistas. Kunigas A. Lipniūnas juos sakydavo po mišių, kurias beveik visada pats ir laikydavo. Į sakyklą pakildavo neretai su glėbiu filosofijos bei literatūros veikalų, visada būdavo pasižymėjęs puslapius. Cituodavo Maironį, Vaižgantą, Dantę, Papių ir kitus autorius. Netenka stebėtis, jog jo pamokslo pasiklausyti rinkosi į šią bažnyčią, o gegužės mėnesi - į Aušros Vartus ir žymiausi to meto Vilniaus (neretai ir Kauno) lietuviai inteligentai. Čia matydavau Vilniaus universiteto rektorių Mykolą Biržišką, poetus Vincą Mykolaitį Putiną, Petrą Vaičiūną, Kazį Inčiūrą (pastarasis buvo Lipniūno, tada Lipnicko, klasės draugas Panevėžio gimnazijoje) ir kitus žymius lietuvius.

A. Lipniūno iniciatyva šioje bažnyčioje

po mišių buvo pradėta giedoti V. Kudirkos tautiška giesmė "Lietuva, Tėvyne mūsų..."

Sykį po pamokslo šv. Jonų bažnyčioje kun. Alfonsas Lipniūnas nustebino (daugelį ir maloniai pradžiugino) prašymo forma pareiškęs, jog giedant "tautišką giesmę" reikėtų vietoj žodžių "Tegu saulė Lietuvos..." tarti "Tegu Dievas Lietuvoj tamsumus pašalina..." Ir niekas tada nesipiktino šia pataisa, niekas neprotstavo. Sąmoningi lietuviai suprato, jog to meto lietuvių tautai buvo iš tiesų itin reikalinga Dievo pagalba, - ir tai, jog kun. A. Lipniūnas tikriausiai tuo klausimu tarėsi su bažnytine vyresnybe, su vyskupu M. Remiu, o šis leido įvesti laikinai šią pataisą. Šv. Jonų bažnyčia buvo karo metais bene vienintelė vieta, kur lietuviai viešai giedodavo Lietuvos himną tikėdamiesi laimingesnių tautai metų...

Turbūt jau nedaug kas šį kunigo Alfonso Lipniūno veiklos epizodą ir beprisimena, nes niekur neteko apie tai perskaityti šiam kunigui skirtuose straipsniuose. O man šis epizodas giliai atmintyje įstrigo, nes pats tai tada girdėjau Šv. Jonų bažnyčioje.

VORUTA 1997 m. balandžio 1 - 11 d. Nr. 13